

Wiadomości Międzynarodowe

Adoratorki Krwi Chrystusa

...Na Twoje Słowo...

Rok XXI - N. 9 - lipiec/sierpień 2018

Wiadomości Międzynarodowe ASC - Siedziba - Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

www.adoratrici-asc.org

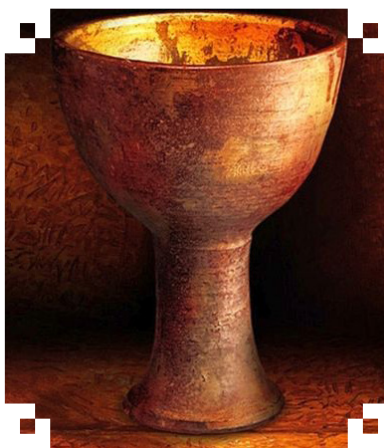
redazioneasc@adoratrici-asc.org

Lima, Peru
4-28 Luglio 2017

Jedno zdanie pisane kolorem czerwonym

To jest moja Krew, krew przymierza przelana za wielu: to zdanie znajdujemy w Ewangelii opisujące Ostatnią Wieczerzę, które nie może być wymazane ani tylko słuchane, ale jest swego rodzaju memoriałem. Ten znak jest za każdym razem aktualizowany na ołtarzu przez śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa, który przelewając swoją Krew na krzyżu zaprasza nas swoje siostry „do wyjścia” i udania się z miłością jak Maria De Mattias już po ponad stuleciu.

Jest to doświadczenie dotykające serca, które wciąga i przewraca, popychając nas, by nie pozostać w miejscu, ale by porzucić tradycyjne schematy, ofiarując bezinteresownie swoje życie bez liczenia korzyści osobistych, ale równocześnie szukania nowych dróg, by z nadzieją objąć

przyszłość i pójść naprzód pozytywnie. To znaczy, nie przerażać się liczbą czy dziełami, ale przewyciężając wezwania kulturowe wynikające ze społeczeństwa post-nowoczesnego, które nas więzi w pewnym systemie indywidualizmu i relatywizmu, ale trzeba siać na nowo, podejmując ewangelizację, niosącą pokój i sprawiedliwość wszystkim.

Przykład wielu mężczyzn i kobiet, którzy oddali swoje życie bez oszczędzania się, oddając swoje życie aż do przelania krwi w służbie bliźnim, aż do męczeństwa, popycha nas, by tworzyć młody Kościół, pozwalający smakować piękno „radości”, mającej swoje korzenie w „ewangelii Błogosławionych”.

S. Mimma Scalera, ASC

Spis treści

Wydawca

Jedno zdanie pisane kolorem czerwonym	1
Przestrzeń Zarządu Generalnego	
Celebracja XV rocznicy kanonizacji św. Marii De Mattias.	
Podziękowanie s. Nadii Coppa	2
Celebrujemy świętość Marii De Mattias	4
...Andariega de Dios	5
Ze Świata ASC	
Celebracja 15 rocznicy kanonizacji MDM w Manyoni	7
Życie Zmartwychwstałego	8
Nagroda za Służbę „Siostry Leony Luechtefeld”	8
Najdroższa Krew... ożywia moje życie (poezja)	9
Korzenie procesu wychowawczego są gorzkie, owoce słodkie	10

Za murami więzienia:

prezentacja książki „Miłość Wewnątrz”	11
- Ze spojrzeniem świadka	
- Oczami dziennikarza	
- Z sentymentem animatorów młodzieżowych	

Dziesięć lat ze świętą Marią De Mattias w Bolesławcu 13

Dziękczynienie za świętość Marii De Mattias 15

Przestrzeń JPIC/VIVAT

Osoby kontaktu ASC dla GPIC-VIVAT są w sieci 16

W Zgromadzeniu

Kalendarz Zarządu Generalnego	17
Urodziny: celebrujemy życie	17
Zawody wyznaniowe	17
Rocznice Profesji Zakonnej	17
Powróciły do Domu Ojca	17

Celebracja XV rocznicy kanonizacji św. Marii De Mattias. Podziękowanie s. Nadii Coppa

Dobry wieczór wszystkim!

To wielka radość, by móc razem celebrować Marię De Mattias, której obecność jako przyjaciółki odczuwamy i jej świętością jesteśmy „zauroczone i ją kochamy”. To nasze święto jest wydarzeniem pozwalającym nam poczuć się głęboko zjednoczonymi we Krwi Chrystusa.

Z tej okazji pragniemy was wszystkie pozdrowić i szczerze podziękować za dzielenie się z nami darem życia Marii De Mattias i jej szczególnym charyzmatem, który otrzymało dzięki niej nasze Zgromadzenie.

Celebrowaliśmy kobietę mocną, osobę niestrudzoną, lustro chrześcijańskich cnót... Niewiastę talentu i szerokiego umysłu, miłości i łagodności, mocnej i przychylnej, roztropnej i przezornej... poprzez te wyraziste i jasne cechy, ks. Giovanni Merlini opisuje nam osobowość kobiety, która pozwoliła się formować przez łaskę i stała się darem dla wszystkich. Głębokie poznanie, owoc cierpliwego towarzyszenia, pozwoliły o. Merliniemu zebrać dary natury i łaski, które uczyniły Marię De Mattias, kobietą rozmiłowaną i oblubienicą Krwi Chrystusa. Celebrowaliśmy św. Marię De Mattias, bo swoim życiem odpowiedziała miłością żyjąc dla Boga, który pragnie ją całą dla siebie dlatego, że i ona pragnie być cała dla Niego.

Już minęło piętnaście lat od tamtego 18 maja 2003, kiedy św. Jan Paweł II ogłosił Marię De Mattias świętą, uznając heroiczną jej cnót i jej styl życia, oddanego Ewangelii. Wiele z nas jeszcze ma w sercu obraz z Placu Święto Piotra wypełnionego wiernymi, cieszącymi się z tego wydarzenia. Wiele czerwonych włosów... wzruszonych i wdzięcznych wiernych: wzruszonych z powodu pięknej duszy tej niezwykłej kobiety Słowa, która na nim oparła swoją drogę do świętości. Jako siostry jesteśmy też wdzięczne Bogu za jej mądrość, z której możemy czerpać i Kościołowi, który dał ją na wzór ludowi Bożemu.

Był to dla całego Zgromadzenia czas łaski, który rozpałił w nas wszystkich głębokie pragnienie świętości, prostoty i pracowitości.

Popiętnastulatach świętowałyśmy wspomnienie

tamtego wydarzenia, a zwłaszcza świętość Marii De Mattias, ową córkę z Vallecorsa, prosząc ją o pomoc, abyśmy odpowiedziały na zaproszenie Boga, który pragnie nas „świętymi” jak On jest święty...”. Jak pisze Papież Franciszek, „Bóg nie chce abyśmy byli przeciętni, rozwodnieni, niestali”. Jesteśmy wezwani, by latać wysoko... idąc pod górę z ewangelicznym radykalizmem, kto pragnie naśladować Miłość tak bardzo oczekiwaną.

Życzymy sobie, aby ten jubileusz na nowo rozpałił w nas pragnienie Nieba, podczas gdy kroczymy z pasją na tej ziemi. Marzeniem Boga jest: nasza głęboka radość!

Święta Maria De Mattias zachęca nas i nam towarzyszy na tej drodze pokazując nam własnym życiem, że życie Ewangelią aż do całkowitej przemiany, staje się odbiciem Miłości, której służymy w tej ziemskiej pielgrzymce.

Marii De Mattias wystarczyło jedno spojrzenie: Miłości; z tego zafascynowania czerpała wiele wewnętrznej siły... głębokiej motywacji w każdym wyborze, które napełniało ją radością i zdolnością na miarę którą chce Bóg. Patrząc na jej świętość możemy stwierdzić, że sekret bycia szczęśliwym nie polega na byciu ubogimi, czystymi, idealnymi, ale zależy od głębokiej relacji z Chrystusem, który pomaga nam zmieniać życie i rzeczywistość wokół nas.

Każda z nas jest wezwana do głębokiej przyjaźni z Chrystusem, by kochać jak On, na co dzień poprzez liczne małe gesty, detale, te czynione z miłością w trosce i obronie tych najsłabszych.

Przestrzeń Zarządu Generalnego

Pozwólcie mi przywołać tego wieczoru świętość wielu współsióstr rozsianych w świecie... te zaangażowane w dawanie życia swoją pokorną służbą ubogim, wykluczonym, w strefach granic... te które służą innym idąc niejako pod prąd... Myślę o świętości najstarszych sióstr żyjących spokojnie i ofiarnie z racji wieku i choroby... świętość doświadczana przez niepewność i wątpliwość... Myślę też z wdzięcznością o entuzjazmie i pasji najmłodszych sióstr, które są otwarte na wielkie pragnienia i są gotowe na czynienie małych gestów, ale konkretnych... Następnie, jak nie zauważyć tych sióstr, które żyją konsekracją w otwartej przestrzeni, by przyjąć krzyk krwi...

Święta Mario De Mattias, wstawiaj się za nami, aby nasze serca zapłonęły czystą i prawdziwą miłością do Pana... bo tylko zakochane możemy kochać... tylko rozmiłowane możemy obudzić świat!

Pozwólcie mi też podziękować w sposób szczególny Ojcu Emanuele, misjonarzowi Przenajdroższej Krwi, który przewodniczył tej Eucharystii wzbogacając ją swoją refleksją i

doświadczeniem. Przybył on z z misji ludowej w Aversa i podzielił się z nami Słowem przypominając nam nasz codzienny wybór do życia pełnią Miłości.

Również pragnę podziękować Michele Antoniani, burmistrzowi Vallecorsa, który jest obecny z grupą młodzieży, by oddać hołd św. Marii De Mattias. Dziękuję wam wszystkim współsiostro, które przybyłyście z pobliskich wspólnot, aby przeżyć razem to piękne wspomnienie. Wasza przyjaźń niech będzie kontynuowana i dajcie życie nam wszystkim.

Wiele życzeń świętości dla was wszystkich drogie siostry, które przeżywałyście razem z nami ten jubileusz, wszyscy współpracownicy, przyjaciele i świeccy stowarzyszeni oraz ci, którzy za przykładem św. Marii De Mattias angażujecie się z wewnętrzną pasją, by podążać śladami Baranka.

Rzym, 18 maja 2018

S. Nadia Coppa, ASC
Przełożona Generalna

Celebrujemy świętość Marii De Mattias

XV rocznica kanonizacji św. Marii De Mattias była dla nas okazją do przeanalizowania jej życia i świętości oczami Kościoła i dzisiejszego świata.

Również Papież Franciszek w adhortacji *Gaudete et Exultate*, zaprosił nas do odkrycia na nowo wezwania do świętości w sakramencie Chrztu. Zarząd Generalny zaproponował nam trzy dni refleksji i modlitwy na temat Świętości, na przykładzie świadectwa życia św. Marii De Mattias.

Pierwszego wieczoru tematem było wezwanie do zwyczajnej świętości, drugiego i trzeciego wieczoru, rozwinięto kolejno wezwanie do świętości misyjnej i wezwanie, by radować się Świętością. Momenty modlitwy i uroczystej celebracji odbyły się w kościele Przenajdroższej Krwi na Largo Pannonia. Słowa uwielbienia i dziękczynienia Marii

De Mattias do Krwi Chrystusa były inspiracją do adoracji Ciała i Krwi Chrystusa, podczas pierwszego dnia modlitwy.

Czytania z Ewangelii o Błogosławieństwach i świadectwa sióstr z procesu kanonizacji świętej ożywiły drugi dzień modlitwy.

18 maja, w dniu uroczystości było celebrowane Zaproszenie do cieszenia się świętością. Temat ten rozwinął O. Emanuele Ruggeri, CPPS, który też przewodniczył uroczystej Eucharystii. Również s. Nadia Coppa, przełożona generalna,

w podziękowaniu na zakończenie, podzieliła się swoją refleksją na temat świętości Marii De Mattias.

Bardzo znaczące były dwa momenty rekreacji na zakończenie Mszy św. ofiarowane przez młodzież. Pierwsza grupa przybyła z Vallecorsa, z miejsca urodzin Marii De Mattias, która przyniosła na scenę, w nowoczesnym kluczu, charakterystykę jej osobowości. Bohater, który namalował obraz świętej, ma sen, w czasie którego spotyka osoby znające Marię z życia i opowiadają o niej: ojciec i matka. Merlini jest jej pierwszym towarzyszem. Rezultatem tego była oryginalna idea, świeżość Marii De Mattias. Młodzież wyraziła jej charakterystykę świętości w kolorach tęczy.

Druga grupa pokazała trzy tańce oparte na słowach Marii De Mattias z okazji poprzednich uroczystości; ofiarowała moment modlitwy, potem w takcie tańca dziewczęta pokazały harmonię i piękno relacji Marii De Mattias z Chrystusem. Obie grupy ukazały jak życie założycielki jest dla nich inspiracją w tworzeniu sztuki. Jej świeżość życia i relacja Jezusem w posłudze tym ostatnim, jest zaproszeniem do życia autentycznego dla nowych pokoleń.

...Andariega de Dios

Moja przygoda hiszpańska była krótka, ale bardzo intensywna, którą mogę uznać za przyjemną i ciekawą, podczas której towarzyszyła mi Teresa z Avilla, Andariega di Dio/wędrowca, święta podróżująca i wędrująca.

Przybyłam do Madrytu 26 maja z pragnieniem spędzenia czasu i poznania jak najlepiej siostr, dzielić z nimi życie i cieszyć się ich działalnością apostolską wśród ludzi, którzy są narodem twórczym i promiennym.

W walizce przywiozłam ze sobą wielkie pragnienie kroczenia z nimi, pewna, że nie ma życia bez spotkań. Przybycie do wspólnoty było bardzo piękne. Wszystkie siostry fundacji były razem w domu centralnym, aby razem przeżywać wszystkie dni. Wspólnie przeżywałyśmy bardzo intensywnie cały tydzień, w którym były momenty dzielenia się, dialogu, modlitwy i wspólnego szukania. Nie zabrakło marzeń, dające życie ich sercu!

Wspólnota w Madrycie jest otwarta na braci i siostry, którym poświęcają najwięcej czasu. Siostry też wspierają uchodźców, z którymi rozmawiają w parafii. Fundacja, pomimo wezwań na jakie napotyka, stara się też odpowiedzieć na potrzeby ich terytorium. Wspólnoty „wybierają życie”, aby odpowiadać na aktualne potrzeby świata. Wybór „zranienia” jest podstawą misji fundacji, są to: osoby starsze, uchodźcy, więźniowie oraz parafianie słabi i żyjący w ubóstwie. W świetle tej sytuacji odważnej i aktualnej, już od kilku lat otwarto centrum apostolskie na peryferiach Madrytu, gdzie adoratorki zajmują się w sposób szczególny ludźmi wykluczonymi i ubogimi w Caritasie. Jest to znak profetyczny tej społeczności, która wyklucza poza margines najuboższych, tych, o których Papież Franciszek mówi, że pochodzą z określonych kultur, ale są odrzuceni.

Mogłam też odwiedzić parafię Sacro, gdzie już od lat s. Pilar stara się o pracę i pomaga w integracji

imigrantom. Naprawdę jest to sytuacja bardzo wciągająca i ubogająca. Mogłam osobiście dotknąć rąk tych biednych, którzy nie przestają być wdzięczni za posługę s. Pilar. W tym czasie z dumą i wdzięcznością przyjąłam z rąk ks. proboszcza podziękowanie za jej pracę.

Wspólnota w Castuera, którą tym razem nie odwiedziłam posługuje osobom starszym i prowadzi we wspólnotach parafialnych

duszpasterstwo apostolskie. Znajduje się na dalekim zachodzie Hiszpanii. Ta wspólnota opiekuje się ludźmi starszymi, które jak w każdym rozwiniętej społeczności są na marginesie zainteresowania. Siostry pokazują swoją pokorną posługą wartość i potrzebę tej pracy.

Razem z siostrami wspominałyśmy z radością momenty świętowania okresu paschalnego, który pokazuje jak ta fundacja jest jeszcze bardzo żywotna i ma swój cel.

Hiszpania, kraj przede wszystkim zrzeszający wiele małych tradycji jak Corrida, sangria i flamenco, jest ziemią bogatą w sztukę i historię o głębokiej duchowości i wielu doświadczeń mistycznych. Mogłam cieszyć się z odwiedzin Muzeum Del Padre i podziwiać mistrza Goya oraz wielkiego malarza Diego Velazqueza. Były to dni przyjaźni, kultury, sztuki, piękna... ale i modlitwy. Odbyłyśmy też pielgrzymkę do Avila... ziemi Teresy od Jezusa i Jana od Krzyża. Była ona dla mnie bardzo piękną okazją, która naznaczyła moją drogę na ziemi hiszpańskiej. Święci zawsze mają coś wyjątkowego do przekazania nam! Poprzez wewnętrzne doświadczenie św. Teresy od Jezusa poczułam w sobie wezwanie do tego, by nie „zadowalać

się czymkolwiek... ale pragnąć Wszystkiego”, zachęciła mnie do życia jeszcze bardziej radykalnego i całkowitego zjednoczenia z Nim. Była też inspiracją do nieustannego bycia w drodze na peryferie... Spotkałam siostry z sercem otwartym i gościnnym, pozwalające ubogacić się każdą z nich. Wszystkie jesteśmy zaproszone do bycia w drodze, każdego dnia, oddając się pokornie i ufnie miłości Boga. W tym zawierzeniu, tak jak gąsienica zamienia się w pięknego białego motyla, tak samo i nasze życie będzie przemienione w życie z Tym, którego kochamy... razem, włączęgi Boga!

S. Nadia Coppa, ASC

Antonio López Olarría
M.ª de la Concepción Corral Gómez

Hermosilla, 41
Tel.: 91 576 12 28
28001 Madrid

Todo mi agradecimiento a tan maravillosa Romoquia, que me proporcionó a la persona que cuidó a mi esposo en su enfermedad gracias al buen hacer de SOR PEAR y a todos por su generosidad, cariño y medios para llevar a cabo nuestra despedida.
Siempre

Concha

29/5/2018

Celebracja 15 rocznicy kanonizacji św. Marii De Mattias

Wspólnota ASC z Manyoni świętowała 15. lecie kanonizacji św. Marii De Mattias, ukazując ją społeczeństwu. Dzień przed uroczystością, siostry dokonały oceny swojego życia w minionym roku i w jaki sposób żyły jej charyzmatem. Odkryły, że była ogromna potrzeba dowartościowania życia zakonnego, modlitwy za Zgromadzenie czy oddania się ludziom chorym.

Święto Marii De Mattias poprzedziło Triduum z trzema intencjami: modlitwa za Zgromadzenie, o święte powołania i za chorych.

Przed 18 maja 2018 siostry, razem z aspirantkami, odwiedziły małe wspólnoty chrześcijańskie i jedną parafię pod wezwaniem naszej założycielki. Wiele osób uczestniczyło z radością w tych spotkaniach, by lepiej poznać życie św. Marii De Mattias, jej charyzmat, miłość do Boga i drogiego bliźniego.

Siostry tłumaczyły w jaki sposób św. Maria De Mattias odkryła nieskończoną miłość Pana Boga do każdego człowieka, miłość okazaną w sposób wyjątkowy, w misterium męki Chrystusa, będąca odpowiedzią daną na Jego wezwanie i w konsekwencją całkowitego oddania Jemu.

Maria De Mattias odkryła w sobie, że Bóg miał szczególny plan wobec niej, który ją zaprowadził w dniu 4 marca 1834 do Acuto (Italia), aby tam założyć Zgromadzenie Adoraterek Krwi Chrystusa, i w ten sposób razem z siostrami w pełni uczestniczyć w dziele Zbawczym Chrystusa wobec świata.

Święta jest darem, który daje Bóg i każdy ma możliwość żyć świętością na co dzień.

Wszyscy, którzy słuchali wypowiedzi o tej niezwykłej kobiecie, byli bardzo szczęśliwi i zachęcani do jej naśladowania. Wszyscy też otrzymali obraz

Marii De Mattias, by mogli umieścić go w swoich kościołach i wspólnotach.

W dniu uroczystości, rano, siostry wraz z aspirantkami i innymi osobami uczestniczyły w uroczystej Mszy św. w Kościele Parafialnym, a wieczorem korzystając z dyspensy z okazji święta MDM spotkano się razem z misjonarzami CPPS przy wspólnym posiłku. Wszyscy byli zadowoleni z tej celebracji i dziękowali Bogu za dar naszej Świętej.

Życie w Zmartwychwstałym

Niedawny list s. Nadii Coppa do ASC, z racji śmierci jej drogiej mamy, zainspirował mnie do napisania tego artykułu o moim bracie, ks. Geraldo Menezes, kapłanie diecezjalnym z Belem, przyjacielu ASC, który zmarł 30 marca tego roku, w Wielki piątek, w Szpitalu N.S. z Guadalupe, w wieku 96 lat, w tym 73 lata przeżył jako kapłan.

Pismo św. mówi: „Życie Zmartwychwstałego jest nadzieją osób, które doświadczają cierpienia”.

Mój brat przeżył takie doświadczenie, kiedy trzydzieści lat temu został napadnięty na plebanii przy parafii Najświętszej Trójcy, gdzie był proboszczem, przez nieznanego człowieka. Przez cały ten czas musiał dźwigać konsekwencje tego incydentu. W następstwie tego ataku mój brat, zachorował na depresję, został prawie całkowicie niewidomy, później dołączył się Parkinson i wiele innych problemów. Żył w domu rodzinnym z dwiema siostrami, które też były starsze, i które wyprzedziły go do wieczności. Mając przy tym trzeźwy umysł i idealny intelekt przez radio słuchał muzyki, wiadomości ze świata i Kościoła, a kiedy mógł, odprawiał też Eucharystię z jednym kolegą kapłanem, a nawet słuchał spowiedzi.

Geraldo, który znał wiele ASC dawał im rekolekcje duchowe. Kochał siostry Adorantki i był im bardzo wdzięczny za to, że pozwoliły mi być w Belem, we wspólnocie Domu Merliniego, abym będąc blisko niego mogła mu w miarę możliwości pomagać.

Bardzo często podziwiałam przykład życia modlitwy mojego brata. Często pytał mnie o powołania,

charyzmat i misje. Czytałam mu niektóre części naszych wiadomości, do których był bardzo przywiązany i ciekawy informacji.

Kończąc mówiąc, że Geraldo bardzo kochał Pismo Święte i w czasie Postu prosił mnie, abym mu czytała fragment św. Pawła do Kol 1, 24: „w moim ciele dopełniam braki udręk Chrystusa”. Po zakończeniu czytania zawołał: „Marilia, nic nie brakuje Zasługom Chrystusa. Z większą żarliwością czynmy to, co do nas należy (ofiarując całe nasze życie z radością i cierpieniem) dla Jego Ciała, którym jest Kościół. Róbmy to!”.

S. Marília Menezes, ASC

Region USA

Nagroda za służbę „Siostry Leony Luechtefeld”

W ubiegłym miesiącu dwie uczennice i nauczycielka szkoły podstawowej „St. Theresa Schol z Salem” w Illinois, otrzymały nagrodę Siostry Leony Luechtefeld.

Nagrody wręczono podczas celebracji eucharystycznej z okazji zakończenia roku szkolnego – 22 maja. Było to ogromne

zaskoczenie dla Siostry Mary Catherine Clark, która podeszła do mikrofonu, aby w kilku słowach opowiedzieć o życiu siostry Leony i dać świadectwo jej wyjątkowej posługi.

Nagrodę pieniężną otrzymały Ryan Wuebbles ze szkoły drugiego stopnia, Greta Motch, ze szkoły podstawowej i nauczycielka religii Ann Hilmes.

Pani Hilmes przeznaczyła swoją nagrodę na szpital dziecięcy St. Jude, Ryan ofiarowała swoją nagrodę grupie młodzieżowej Hungry Hearts, a Greta szpitalowi pediatricznemu Cardinal Glennon Children`s Hospital.

Nagroda „Siostry Leny Luechtefeld” jest przyznawana przez urząd diecezjalny ds. chorych i starszych w Belleville.

W całej diecezji Belleville rozdano trzy nagrody uczniom za ich wiedzę i za przykład życia jako uczniom Jezusa Chrystusa.

S. Mary Catherine Clark, ASC

**Obszar kontynentalny: Azji
Region Indie**

Krew najdroższa...życiodajny strumień mojego życia (poezja)

Kropla za kroplą...
spływająca ze świętych ran
Wyzwól mnie, Jezu swoją Najdroższą Krwią!
Aż do ostatniej kropli
bez lęku o śmierć i bez żalu
przelałeś Swoją Krew najdroższą, aby mnie zbawić.

Oh! Drogi Zbawicielu! Baranku zabity
Twoja niewinna krew spada na ziemię
Twoja miłość jest tak głęboka, głębokie jak Twoje źródło
Twój bezinteresowny żar i Twoja kochająca natura.

Żadna cenna kropla nie jest daremna
Jest całkowicie wylana na mnie
Krok po kroku, szedłeś na Kalwarię
Raniąc swoje stopy o kamienie.

Daj mi swoje „ubranie” nasączone przenajświętszą krwią
abym mogła go ucałować
I być uzdrowioną, umocnioną przez Twoją Krew
Oh... mój Jezu, przebac mi moje grzechy
Dziś i każdego dnia, każdej godzinie i zawsze
Pozwól mi żyć w ogniu Twojej Krwi
Kropla za kroplą... bym mogła pić Kielich Twojego cierpienia
Będę wybrana i wolna, by służyć Twojemu ludowi.

S. Gracy Vadakumcherry, ASC

Korzenie procesu edukacyjnego są gorzkie, ich owoce słodkie

*“Kiedy skoncentrujesz się na swoim celu, możesz osiągnąć nieoczekiwane rezultaty.”
Catherine Pulsifer*

Jesteśmy dumne z tego, że możemy wam przedstawić osiągnięcia naszych uczniów w roku szkolnym 2017-18...

100% w 10 klasie (ISCE i SSLC)

Wszyscy uczniowie 10 klasy Aradhana Academy zakończyli celująco rok szkolny. Każdy z nich przystąpił do egzaminu dojrzałości z ogromną determinacją i pragnieniem osiągnięcia jak najlepszych wyników.

Oczywiście nie było by to możliwe bez wsparcia naszego grona nauczycieli! Jesteśmy dumni z ich wiedzy i wytężonej pracy, by osiągnąć jak najlepsze wyniki. To pokazuje, że warto inwestować w nasze przyszłe społeczeństwo i stawiać na rozwój tych młodych umysłów. Accademia w Aradhana została sklasyfikowana na 2 miejscu w Stanie Karnataka i 10. miejscu w całych Indiach. W klasyfikacji szkół brano pod

uwagę różne parametry: reputację akademicką, indywidualne zainteresowanie, infrastrukturę, innowacyjne nauczanie, bezpieczeństwo i higienę, wychowanie sportowe, rozwój integralny, kierownictwo leadership, itd. zgodnie z oceną jury, głosami rodziców i analizy Zespołu Edukacyjnego.

Nagroda jest dla nas testem na naszą wiarygodność i reputację. Dyrekcja i zespół nauczycielski poświęcili kilka lat pracy, by zmotywować uczniów do sięgania po więcej. To wyróżnienie dla Aradhana jest nie tylko naszą radością i honorem, ale i studentów. Jest też okazją do nieustannego wzrastania i stawiania jeszcze wyższych celów, aby stawać się coraz lepszymi edukatorami, by pomagać we wzrastaniu naszych dzieci.

Accademia Aradhana – Bangalore

Za murami więzienia: prezentacja książki „Miłość wewnątrz”

Okiem świadka

W więzieniu są dni, które można nazwać: „Zawsze jednakowe”, ale dzisiaj 25 maja 2018 miało miejsce wydarzenie, które odciągnęło tę rzeczywistość od nudy wszystkich dni. Sala zakładu karnego wypełniła się „Ostatni”, tak są nazywani najbardziej cierpiący, którzy zajmowali z zaciekawieniem i milczeniu krzesła. Przed sceną zasiadali przybyli goście, którzy swoim uśmiechem zarażali wszystkich obecnych.

Na tym spotkaniu była zaprezentowana książka napisana przez więźniów, którymi kierowała niestrudzona siostra Emma Zordan, „Adoratorka Krwi Chrystusa”, od lat solidaryzująca się ze nimi wszystkimi. Z jej pomocą mogli napisać książkę pt. „Miłość wewnątrz”.

Dla wielu obnażenie swojej duszy i napisanie kilku zdań o swoim życiu nie jest rzeczą łatwą. Siła siostry Emmy nie ogranicza, ona umiała wysłuchać każdego i napisać to, co im serce podpowiadało. W ten sposób powstała wzruszająca antologia uczuć. Dziękuję z całego serca wszystkim za okazane uczucia miłości. Pozdrawiam słowami książki „Wszyscy jesteśmy ostatnimi” napisana przez dr. Stefano Ricca, dyrektora CR, odwracając niejako słowa, że „Pierwszymi możemy być wszyscy”: pierwszymi w solidarności, uczciwości, w zachowaniu, przyzwoitości, szczerości, w ufności do samych siebie i w byciu człowiekiem. Pierwsi, nie biorąc pod uwagę, że mogą być „Ostatni”.

Giuseppe Medile

Oczami dziennikarza

„MIŁOŚĆ WEWNĄTRZ”, to tytuł książki zaprezentowanej w Rebibbia, Zakładzie Karnym, 25 maja 2018. Jeszcze ona EMMA ZORDAN, nasza siostra, niezwykła siła natury, która od lat służy jako wolontariusz i jest stałym wsparciem dla więźniów. Książka jest zbiorem opinii/sentimenti więźniów, którzy w sposób wolny wybrali współpracę z s. Emmą. Miłość jest zawsze w centrum naszego życia, uczuciem nieodzownym, bez którego istnienie staje się sterylne. Miłość we wszystkich swoich formach i wyrażona w sposób prosty i prawdziwy przez osoby, które wciąż szukają miłości, nawet nie wiedząc o tym, osoby które są ofiarami i karane w swoim czasie, a równocześnie szukające pogodzenia się z przeszłością. Osoby, które bardzo często są trzymane w oddaleniu,

jak powiedział Ks. bp Petrocchi z Aquila, człowiek ogromnej pokory i mądrości, który podziękował więźniom za możliwość uczestniczenia w tym wydarzeniu. Ks. Bp Petrocchi pokazał w jaki sposób schematy i uprzedzenia przeszkadzają widzieć dalej za murami, schematy krępujące i tylko wiara w mądrość może nas zadziwić w sposób niewyobrażalny. To miłość zapala wewnątrz światło i pozwala widzieć cuda Boga, przybliżyć nas do więźniów, a im pomaga przejść ich drogę izolacji. Paradoksalnie, to w więzieniu, osoby znajdują miejsce i czas na wolność, bo są w stanie znaleźć sens życia i zobaczyć naprawdę rzeczy ważne. Więźniowie stają się wolnymi nauczycielami, bo mogą nauczyć być może wszystkich tego, co może nam umykać.

Była też obecna Siostra Nadia Coppa, matka Generalna ze Zgromadzenia S. Emmy, która wytłumaczyła, że nie ma życia bez spotkania, spotkaniadelikatnego, będącego doświadczeniem wzajemnego ubogacenia.

Obecni byli również Dyrektor Dr Stefano Ricca, Wicedyrektorka, dr Antonella Grella i członkowie Przestrzeni Edukacyjnej. Dyrektorowi otwartemu zawsze na projekty kulturalne najbardziej

sugestywne, wręczono krzyż od Zgromadzenia ASC, jako wyraz wdzięczności za przyjęcie. Obecny ex uczeń s. Emmy, dziś Dyrektor odpowiedzialny „Cały Tydzień”, dał świadectwo wielkiej obecności s. Emmy w jego najtrudniejszych momentach życia.

Dwóch więźniów, Carmine Caiazzo i Giuseppe Medile, autorzy niektórych fragmentów z książki, opowiedzieli, w jaki sposób powstał tytuł książki. Wszyscy jej autorzy otrzymali nagrodę za treść.

Na zakończenie nastąpiło przedstawienie teatralne na temat przestępstw seksualnych ze strony grupy młodych z Oratorium „IL GABBIANO” di Rotondi (AV). Dziękujemy Stowarzyszeniu Associazione Amici „Senza Confini”, które przygotowało do druku książkę i Adoratorce Krwi Chrystusa, które prawie w całości ją zasponsorowało.

Był to jeden dzień naprawdę znaczący i bogaty, gdzie słowo MIŁOŚĆ było autentycznie pokazane i znalazło swój konkret.

Prof. Marias Teresa Caccavale

Z sentymentem animatorów młodzieżowych

.... S. Emma wraz z dyrektorem więzienia zorganizowała uroczystą prezentację książki i pragnęła ją trochę ożywić, zapraszając młodzież. Los padł na nasze dziewczęta w formacji początkowej i w fazie rozeznawania powołania, a także na młodzież z Oratorium „Il Gabbiano” z Rotondi.

Aspirantki do życia konsekrowanego skomponowały i zaśpiewały pieśń ułożoną do słów listów i wykonały ją przy dźwięku gitary. Natomiast na zakończenie uroczystości, młodzież z Rotondi pod przewodnictwem dwóch młodych reżyserów: Miriam Sadutto i Anthony Piccolo przygotowała półgodzinną zabawę, opierając się na słowach listów. Wszystko rozgrywało się na tle muzycznym z cichymi scenami oraz z piosenkami ad hoc pochodzących z włoskich pieśni dotyczących sensu życia, nadziei na zmianę życia, widząc, że to przedsięwzięcie przyniosło zniszczenie na zewnątrz i wewnątrz siebie.

Próbującym przyciągnąć swoją zdobycz do siebie, sceny rozgrywały się jako walka między Dobrem a Złem. Zło-ubrane na czarno, wydaje się mieć przewagę i śmieje się, kiedy młody człowiek przez łatwe życie zostaje aresztowany.

Właśnie w tej sytuacji braku wolności, młodzież odczuwa wiele różnych uczuć, które zmieniają się w samym sercu uwięzionego: złość, strach, smutek, wstręt, lęk, ale w nich jest pragnienie radości, to wszystko było przedstawiane przez młodzież z białymi maskami.

W tej przemianie uczuć, młody związany łańcuchami, zaczyna wyjaśniać swoje idee, pragnąć wolności, zmieniać swoje życie, rozkoszować się nią już w snach; wtedy przychodzi dobro ubrane na białą, które zbliża się do młodego, ściera się ze Złem, który się wycofuje i pokonany upada na ziemię, podczas gdy Dobro rozwiązuje łańcuchy; rzuca maskę i wszyscy tańczą na melodii piosenki: **Życ w kolorach.**

Nadzieja młodego stała się rzeczywistością. W nich widać więźniów, wzruszonych, ponieważ zostali przedstawieni tak dobrze w swoich uczuciach, dlatego w ich sercu jest miejsce na nadzieję! Dobro zwycięża zło! Zniewolenie przez tę udrękę może być okazją do nawrócenia i powrotu do wiary w Boga, który przebacza i który naprawdę chce, abyś był szczęśliwy na jego sposób.

Młodzi, którzy byli uwięzieni, dołożyli wielu starań w przygotowanie, poświęcając czas na naukę i pracę. Wiele jest obaw przed przekroczeniem zakazanych i niedostępnych drzwi; prawie lęk w przejściu przez te drzwi, ponieważ są przyzwyczajeni do oglądania więźniów w telewizji. Rozpoczyna się uroczystość, która trwa dwie godziny między wystąpieniami, a wręczeniem książki każdemu więźniowi i przedstawieniem naszej młodzieży.

Nie może być bardziej przenikliwego doświadczenia! Spokój, pogoda ducha, rodzinność, która wywiązała się w czasie przerwy i podczas bufetu przygotowanego przez tych samych więźniów na dziedzińcu pozostawiła głęboki i pozytywny ślad.

Nasza młodzież poprosiła, czy mogłaby pisać do więźniów do innych sektorów domu otaczającego więzienie, by przynieść ludziom

tchnienie życia. Nie tylko oni zdecydowali, by informować o swoim doświadczeniu również w miejscowości Rotondi. Przez to przedstawienie, młodzież pragnie ofiarować ludziom szansę na refleksję o duszy otwartej na przyjęcie tych ludzi, którzy naprawdę postanowili zmienić swoje życie.

S. Maria Paniccia, ASC

Region Wrocław

Dziesięć lat ze św. Marią De Mattias w Bolesławcu

Piętnaście lat temu w Rzymie papież Jan Paweł II wyniósł do chwały świętych Marię De Mattias, założycielkę Zgromadzenia Adoraterek Krwi Chrystusa. 10 lat temu Święta została ogłoszona patronką Bolesławca. W niedzielę 13 maja świętowano podwójny jubileusz.

Tegoroczne święto miało wymiar międzynarodowy. Na uroczystości zostali zaproszeni nie tylko wierni parafii Matki Bożej Nieustającej Pomocy i miasta Bolesławiec, ale także przedstawiciele dwóch miast włoskich, związanych z życiem i działalnością św. Marii De Mattias – Acuto i Vallecorsa. Do Bolesławca przyjechała młodzież, chór oraz zespół folklorystyczny i reprezentanci władz lokalnych tych miast. Nie mogło zabraknąć siostr Adatorek, z matką generalną Nadią

Coppa i s. Wiesławą Przybyło, radną generalną z Włoch oraz matką prowincjalną Ewą Kleps z Wrocławia.

To właśnie 62 lata temu, po zakończeniu II wojny światowej, polskie siostry Adatorzki przybyły do Bolesławca wraz z polskimi reemigrantami z terenów dzisiejszej Bośni. W ten sposób Bolesławiec stał się zaczątkiem rozwoju zgromadzenia na terenie Polski. O początkach działalności siostr w Bolesławcu wspomniana na początku Mszy św. s. Ewa Kleps. Natomiast prezydent miasta Piotr Roman mówił o wielkiej roli, jaką siostry odegrały w powojennej historii miasta. To właśnie ich obecność i wkład w jego rozwój duchowy i społeczny przyczynił się do decyzji o patronacie św. Marii De Mattias.

„Świętowanie jubileuszu tego patronatu jest wezwaniem dla nas wszystkich do podjęcia wysiłków zmierzających do realizacji naszej świętości” – mówiła s. Nadia Coppa. Podziękowała też całej społeczności miasta za wsparcie, jakiego doświadczają siostry Adoratorski już od 62 lat.

Natomiast biskup legnicki Zbigniew Kiernikowski, który przewodniczył Eucharystii zaznaczył, że ta uroczystość, kult świętych, w tym także św. Marii De Mattias oraz obecność ludzi różnych krajów i języków wskazują na to, że wszyscy zmierzamy w tym samym kierunku. – Prośmy wspólnie o to, by dystans, który nas dzieli był jak najmniejszy, a to, co nas łączy było jak najsilniejsze – powiedział bp Kiernikowski.

W homilii mszalnej Ksiądz Biskup mówił o tajemnicy wniebowstąpienia Jezusa. Zachęcił też wszystkich do tego, by podjęli dzieło ewangelizacji. – Co znaczy ewangelizować? To być gotowym do przelania krwi. Nie zawsze chodzi o dosłowny sens tego słowa, ale o zgodność z wolą Boga. Trzeba być gotowym do tracenia swojego życia dla tych, którzy są w potrzebie. Trzeba tak głośić, aby

budować jedność i dążyć do człowieka doskonałego według pełni Chrystusa – mówił bp Zbigniew.

Na zakończenie Mszy św. proboszcz ks. Stanisław Kusik poinformował wiernych, że na prośbę parafii oraz mieszkańców miasta, Biskup legnicki odznaczy medalem „Zasłużony dla diecezji legnickiej” prezydenta Bolesławca Piotra Romana. To odznaczenie jest wyrazem uznania za owocną współpracę Prezydenta oraz władz miasta z bolesławieckimi parafiami.

Po wspólnej modlitwie wierni mogli obejrzeć przedstawienie o św. Marii De Mattias przygotowane przez uczniów Szkoły Podstawowej nr 2 oraz przez młodzież z Vallecorsa i Acuto.

Po zakończeniu części oficjalnej, na placu Zamkowym odbył się festyn, podczas którego występowały zespoły polskie i włoskie. To międzynarodowe spotkanie zakończyło się odśpiewaniem „Barki”.

Dziękczynienie za świętość Marii De Mattias

W dniu 19 maja 2018 roku w domu sióstr w Częstochowie miała miejsce uroczystość 15 lecie kanonizacji św. Marii De Mattias. Pragnęliśmy obchodzić wspomnienie tego radosnego dla nas wydarzenia razem z mieszkańcami naszej parafii i przyjaciółmi. Wspólne świętowanie było też okazją, by przypomnieć osobę Założycielki, jej drogę do świętości oraz zachęcić do odnalezienia w Marii De Mattias towarzyski i orędowniczki w przeżywaniu codzienności. Świętowanie rozpoczęło się uroczystą Eucharystią, której przewodniczył Ksiądz Adam Zyzik, Proboszcz Parafii pw. Św. Andrzeja Boboli w Częstochowie. Homilię wygłosił Ksiądz Władysław Nowak SDB, który zaznaczył wielkość św. Marii De Mattias i miłość, jaką włożyła w nauczanie młodych, w przybliżaniu ich do Chrystusa. W uroczystości wzięły udział Siostry ASC z Wrocławia wraz z s. Ewą Kleps, Przełożoną Prowincjalną i Siostrami z Zarządu Prowincjalnego oraz Siostry ASC z Bolesławca. Byli obecni Księża Misjonarze Krwi Chrystusa na czele z Księdzem Wojciechem

Czernatowiczem, Przełożonym Prowincjalnym oraz Ksiądz Mirosław Kokot SDB, wieloletni spowiednik sióstr, Ksiądz Sławomir Wojtysek, Proboszcz Parafii pw. Św. Brata Alberta w Częstochowie i Ksiądz Kanonik Zdzisław Hatlapa oraz zgromadzeni mieszkańcy Kiedrzyna i okolic. Po Eucharystii czekało na obecnych wiele atrakcji: konkurs plastyczny o św. Marii De Mattias dla dzieci, montaż słowno – muzyczny o życiu i działalności św. Marii De Mattias,

zabawy sportowe dla dzieci, koncert p. Elżbiety Jarząbek - Chcemy uwielbić Jezusa. Nie chcemy być gwiazdami, ale nutkami, dlatego zapraszam, aby każdy z nas był taką nutką, abyśmy razem wyśpiewywali chwałę Bogu – mówiła, witając zgromadzonych, a także coś dla ciała: kiełbaska z grilla, pajda chleba ze smalcem i ogórkiem, bigos i ciasto. Poprzez modlitwę i wspólne świętowanie dziękowałyśmy Bogu za dar świętości naszej Założycielki.

S. Aldona Kala, ASC

Osoby kontaktu ASC dla GPIC-VIVAT są w sieci

"Z sercami uważnymi na wołanie Krwi..."

Akta KG 2017

7 czerwca został podjęty pierwszy krok formacji grupy adoratorek - osób kontaktu GPIC i VIVAT w całym zgromadzeniu. To spotkanie odbyło się poprzez Skype, który łączył siostry z Rzymu do Schaanu, Indii, Tanzanii, Brazylii, Chorwacji, Stanów Zjednoczonych, Polski, Argentyny do Włoch południowych i Hiszpanii ...

Przeszliśmy po świecie, rozmawiając w trzech językach i dzieląc się informacjami, pomysłami

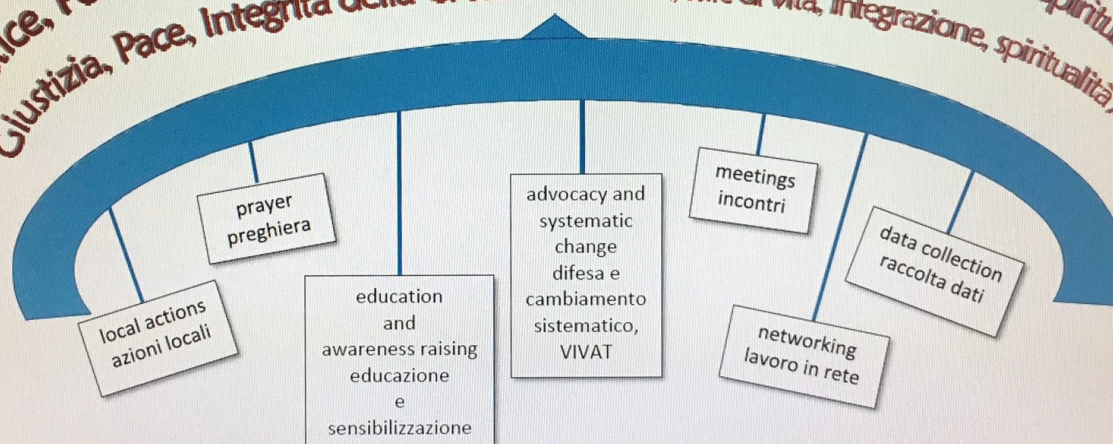
i śmiechem.

S. Nadia Coppa, przełożona generalna, powitaniem otworzyła spotkanie i wyjaśniła powody spotkania; po chwili refleksji modlitewnej, 14 uczestniczek przedstawiło się. S. Bridget i S. Dani podzieliły się informacjami na temat pracy w sieci i potrzebami bezpośrednich posług, podkreślając znaczenie stania się promotorem zmian systemowych. Nawiązując do Akt KG 2017, podzieliłyśmy się wizją ASC o GPIC -VIVAT i wieloma składnikami włączonymi w integralną strukturę. Dyskutowałyśmy o pomysłach w planowaniu w każdym Regionie i Fundacji. Na zakończenie spotkania zostawiłyśmy trochę czasu na pytania i inne sprawy.. Wiele z siostr wyraziło wdzięczność za to spotkanie i pragnęło, aby inni używając takiej samej dynamiki, pomagali sobie nawzajem i odpowiadali na wołanie Krwi, gdziekolwiek my adoratorki posługujemy.

S. Dani Brought, ASC

Framework for Justice, Peace and Integrity of Creation (JPIC): to facilitate an integral approach to the JPIC dimension of Christian & ASC spirituality
Struttura per la Giustizia, la Pace e l'Integrità del Creazione (GPIC): per facilitare un approccio integrale alla dimensione GPIC della spiritualità Cristiana e ASC

Justice, Peace, Integrity of Creation: values, way of life, integration, ASC spirituality
Giustizia, Pace, Integrità della Creazione: valori, stile di vita, integrazione, spiritualità ASC

Kalendarz Zarządu Generalnego

2-7 lipca – spotkanie komisji Funduszu ASC MDM ręce i serce

9-10 lipca – I spotkanie komisji dla rewizji prawa Własnego Zgromadzenia

12-13 lipca – zarząd generalny w Acuto dla oceny rocznej

Urodziny: celebruujemy życie

S. Sheela Mary P.

03.07.1988 Indie 30° urodziny

S. Caritas Aloyce Kilawe

10.07.1978 Tanzania 40° urodziny

S. Arkandela Brkic

16.07.1948 Zagrzeb 70° urodziny

S. Mariannina Iannelli

25.07.1948 Włochy 70° urodziny

S. Anna Maria Campanaro

09.07.1938 Włochy 80° urodziny

pierwszy zawód wyznaniowy

29 lipca 2018 - S. Jenny Sellaro - USA

Profesja Wieczysta

22 lipca 2018 - S. Nadziejka Raczyckaja – Wrocław

Rocznice Profesji Zakonnej

25° profesji Zakonnej – 15.07.2018

S. Bernadetta Pajdzik Wrocław

50° profesji Zakonnej – 1.07.2018

S. Marieth Walfredo Machado Manaus

S. Marian Russo USA

60° profesji Zakonnej – 14.07.2018

S. Jean Marie Kumke USA

S. Joan Shalapin USA

S. Mary Alan Wurth USA

S. Mary Ellen Hubbard USA

S. Gabrielle Rowe USA

Z Wdzięcznością za dar waszego powołania

Powróciły do Domu Ojca

01/06/2018 **S. Paolina Ivanković- Piplica** Zagrzeb

03/06/2018 **S. Teresa Trono** Włochy

18/06/2018 **S. Rosa Corsetti** Włochy

wiadomości Międzynarodowe
Adoratorki Krwi Chrystusa

...Na Twoje Słowo...
Lima, Peru

Informacje Miesięczne

Wydawane przez
Adoratorki Krwi Chrystusa
Komunikacja międzynarodowa - ogólne zarządzanie
Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

Rok XXI - N. 9 - lipiec/sierpień 2018

Redakcja:
Maria Grazia Boccamazzo, ASC
Mimma Scalera, ASC

Tłumaczenie:
Chorwacki: **S. Renata Vukadin**
Angielski: **S. Betty Adams**
Kiswaili: **S. Martina Marco**
Polski: **S. Bożena Hulisz - S. Elisbieta Bukis**
Portugalski: **S. Clara Albuquerque**
Hiszpański: **S. Miriam Ortiz**
Niemiecki: **S. Lisbeth Reichlin**